

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Basilio Archiepiscopo de Zagora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

populo sic dicentes : Memor fuit nostri Dominus, quod nos non cogitavimus. Unde nos omnes parvi & magni, sicut boni filij, rogamus vos sicut bonum patrem ut Dominus noster Imperator quod petit à vobis obtineat, quia dignus est hoc obtinere; quia ipse ac totum imperium ejus bonam devotionem ad Ecclesiam Romanam habent, tamquam heredes descendentes à sanguine Romanorum. Item rogamus sanctitatem vestram quòd sint vobis recommendati filius & socius noster Blasius Presbyter Brandizuberensis electus unà cum fidelissimo nuntio vestro Dominico Archipresbytero Brundusino, quia eis commisit Dominus noster Calojohannes Imperator sua secreta; & quod isti dixerint vobis & nostræ litteræ, firmum habeatis. Et precamur sanctitatem vestram quòd festinetis vestros nuntios destinare.

BASILIO ARCHIEPISCOPO
de Zagora.

Epist. 119.
Respondet epi-
stolæ superio-
ri.

Q Via nobis in beato Petro Apostolorum principe intelligimus esse dictum, *Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos*, cum ab innumeris sollicitudinibus quæ nobis incumbunt ad tranquillitatem convertimur nostræ mentis, remotos etiam fratres & coepiscopos nostros, quos etsi habeamus absentes corpore, præsentem tamen spiritu reputamus, confirmamus in his quæ ad salutem eorum & Ecclesiæ pertinent unitatem; ut sicut sunt in partem sollicitudinis evocati, sic etiam nostris monitis roborentur. Sanè cum unum sit Ecclesiæ sanctæ corpus, juxta illud Apostoli, *Omnes unum corpus sumus in Christo*, æstimari non debet in uno corpore capita esse plura, sed is duntaxat post Dominum intelligendus est Ecclesiæ Dei caput quem Iesus Christus Dominus noster Vicarium sibi substituit & caput etiam nominavit, dicens ad Petrum: *Tu vocaberis Cephas*, quod & Petrus interpretatur & caput. Sanè cum ei Dominus pascendas commiserit oves suas, *Pasce*, inquit, *oves meas*, ab ovili Christi, quod est Ecclesia, extraneum se demonstrat qui caput eum habere noluerit & pastorem. Nos ergo, quos Dominus, licet immeritos, Vicarios suos esse voluit & Apostolorum principis successores, ut paternæ dilectionis affectum circa Bulgarorum & Blacorum Ecclesiam, quæ ex Romanis secundum carnem & sanguinem descendisse dicitur, per effectum etiam operis monstraremus, jampridem dilectum filium Archipresbyterum

Brundusinum ad dilecti filij nobilis viri Calojohannis domini Bulgarorum & Blacorum præsentiam duximus destinandum, qui tam ipsum quàm degentem sub eo populum Christianum in devotione sedis apostolicæ roboraret, & nos de puritate fidei & sinceritate devotionis ipsius rediens redderet certiores. Gaudemus autem & tuam prudentiam in Domino commendamus quòd apostolicæ sedis magistrum recognoscens scripsisti gratiam & benedictionem sanctæ catholicæ & apostolicæ Ecclesiæ testificari ac Deo gratiarum actiones egisse quòd prædictus nobilis nostris meruerat litteris visitari. Volentes igitur adhuc plenius te ac Ecclesiam tibi commissam in ecclesiastica unitate ac devotione sedis apostolicæ roborare, dilectum filium Iohannem Capellanum & familiarem nostrum apostolicæ sedis Legatum, virum providum & discretum, quem nos & fratres nostri suæ religionis & probitatis obtentu inter ceteros Capellanos nostros specialis in Domino dilectionis brachiis amplexamur, ad te ac nobilem memoratum duximus destinandum; cui etiam commissimus vices nostras, ut in tota terra ejusdem nobilis corrigat quæ corrigenda cognoverit, & statuatur quæ secundum Deum fuerint statuenda. Per ipsum quoque fraternitati tuæ palleum, insigne videlicet plenitudinis pontificalis officij, destinamus, tibi juxta formam quam sub bulla nostra dirigimus conferendum. Monemus igitur fraternitatem tuam & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus magistrum & primatum sedis apostolicæ recognoscens, & in nostrâ & Ecclesiæ Romanæ devotione persistas, & Legatum ipsum sicut personam nostram benignè recipias & honorificè studeas pertractare, salubria monita & statuta ipsius & ipse recipiens & ab universa Bulgarorum & Blacorum multitudine recipi faciens & servari; ut qui à Romanis traxerunt originem, Ecclesiæ Romanæ instituta sequantur. Noveris autem quòd eidem Legato nostro dedimus in mandatis ut si qui forsan in provincia tua promovendi ad ordines fuerint vel in Episcopos consecrandi, per vicinos catholicos duntaxat Episcopos & ordinandos ordinet & consecrandos consecret. Mandavimus quoque ipsi ut de corona progenitoribus ejusdem nobilis ab Ecclesia Romana collata tam per libros veteres quàm alia documenta inquirat diligentius veritatem, & de omnibus tecum tractet quæ fuerint pertractanda; ut cum

per ipsum & nuntios tuos de omnibus red-
diti fuerimus certiores, consultius & matu-
rius prout procedendum fuerit proceda-
mus.

IOHANNI QVONDAM
Archiepiscopo Lugdunensi.

CVM Martha circa plurima satagentis
officia in cura regiminis pastoralis
pro maiori parte renuntians, in domo Do-
mini quasi abjectus eligens habitare cum il-
lis qui partem optimam elegerunt, sedentes
ad pedes Domini cum Maria, ut in ejus
legē jugiter meditentur, lippitudini Liæ
Rachelis pulchritudinem præferentes, eam
in te credimus vigere intelligentiam
scripturarum ut non solum parvulis fran-
gere possis panem, sed provectis etiam ci-
bum solidum ministrare ac nodos solvere
difficilium quæstionum. Verum quoniam
in primatu Apostolorum principis aposto-
licæ sedis magisterium recognoscens, ad
eam credis majores causas Ecclesiæ refe-
rendas, consultationibus tuis, quas non
ob commodum utilitatis terrenæ, cum non
civilem contineant quæstionem, sed ani-
marum profectum, ut videlicet in lucem
prodeant obscura scripturæ, novimus te
movisse, libenter quod nobis inspirat Do-
minus respondemus. Quæstisti siquidem
quæ sit forma verborum quam ipse Chri-
stus expressit, cum in corpus & sangui-
nem suum panem transubstantiavit & vi-
num, cum illud in canone Missæ, quo
Ecclesia utitur generalis, adjecerit quod
nullus Evangelistarum legitur expressisse.
Cum enim in evangelio sic legatur, *Acci-
piens calicem, gratias agens benedixit, & de-
dit discipulis suis, dicens, Bibite ex hoc omnes,
hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui
pro vobis & pro multis effundetur in remissionem
peccatorum*, in canone Missæ sermo
iste, videlicet *mysterium fidei*, verbis ipsis
interpositis invenitur. Vnde cum non
Evangelista Christum hoc dixisse testetur,
moveris non modicum & miraris quod
aliquis asseverare tentaverit eum aliquid
plus dixisse quam Evangelistarum ali-
quis asseveret. Verum si formam ipsius
canonis inspicias diligenter, præter hoc
de quo tua fraternitas requisivit, alia duo,
videlicet, *elevatis oculis in cælum, & æter-
ni testamenti*, poteris in ipso canone repe-
rire, quæ in textu evangelico non legun-
tur. Sanè multa tam de verbis quam factis
dominici invenimus ab Evangelistis om-
missa, quæ Apostoli vel supplevisse verbo
vel facto expressisse leguntur. Paulus enim

in actibus Apostolorum sic ait: *Meminisse
vos oportet verbi Domini Iesu, quod ipse dixit:
Beatius est magis dare quam accipere.* Hoc
nullus quatuor Evangelistarum descripsit.
Nullus etiam eorundem expressit quod
Paulus de Christo ad Corinthios scribens
ait: *Visus est plusquam quingentis fratribus
simul, deinde visus est & Iacobo, novissimè
autem, tamquam abortivo, visus est & mihi.*
Ipsi etiam Evangelistæ inter se mutuo sup-
plevisse leguntur quæ ab eorum aliquo
vel aliquibus sunt ommissa. Vnde cum tres
Evangelistæ posuerint, *Hoc est Corpus
meum*, solus Lucas adjecit: *quod pro vobis
tradetur.* Et cum Matthæus & Marcus
dicant, *pro multis*, Lucas dicit: *Pro vobis.*
Matthæus autem in remissionem peccatorum
adjungit. Ceterum ea quæ adduntur in
canone Missæ, possunt ex aliis locis evan-
gelij comprobari. Iohannes enim suscita-
tionem Lazari descripturus, Iesum sursum
oculos elevasse asserit & dixisse: *Pater,
gratias ago tibi quoniam audisti me.* Alibi
etiam idem dicit: *Hæc locutus est Iesus, &
sublevatis oculis in cælum dixit: Pater, clari-
fica filium tuum.* Si tunc igitur oculos in cæ-
lum levavit ad patrem cum ad corpus
exanime animam Lazari revocabat, proba-
bilius esse videtur quod tunc oculos le-
vaverit ad patrem in cælum cum panem
& vinum in corpus & sanguinem proprium
commutavit. Ceterum, sicut superius est
expressum, cum in textu evangelico *novi
testamenti* ponatur, hic interponitur &
æterni. Nam vetus testamentum, quod
hircorum & vitulorum fuit sanguine dedi-
catum, temporalia promittebat; novum
autem, quod est Christi sanguine conse-
cratum, promittit æterna. Et ideo testa-
mentum illud fuit vetus & transitorium,
hoc autem novum est & æternum; vel ut
utamur alia ratione, unde novum id est
ultimum esse describitur, æternum inde
id est perpetuum comprobatur. Novissi-
mum etenim hominis testamentum immo-
bile perseverat, quia testatoris obitu con-
firmatur, juxta quod Apostolus testamen-
tum in morte asserit confirmatum, alio-
quin non valere dum vixerit qui testatur.
Præterea non solum scriptura, sed & pro-
missio dicitur testamentum, juxta quod
Apostolus ipse scribit: *Ideo novi testamen-
ti mediator est ut repromissionem accipiant qui
vocati sunt hereditatis æternæ.* Sic ergo in-
telligi debet quod in ipso canone reperit-
ur: *Hic est enim sanguis meus novi & æter-
ni testamenti*, novæ & æternæ promissionis
scilicet confirmator sicut Dominus re-

Epist. 121.
Respondet ad
ejus consulta.
Cap. Cùm
Matthæ. de ce-
lebr. miss.